

THOMAS MARKMANN

DRENGEN

DER

VILLE

VÆRE

VÆGTløs

DRENGEN DER VILLE VÆRE VÆGTLØS 23.2. – 18.3.2017 LILLE SCENE

Forfatter

Thomas Markmann

Iscenesættelse

Nicolei Faber

Scenografi

Christian Albrechtsen

Lysdesign

Mathias Hersland

Lyddesign

Jonas Hvid

René

Ena Spottag

Theis

Jakob Hannibal

Moren

Hanne Windfeld

Russeren

Henrik Weel

Winnie

Nanna Skaarup Voss

Forestillingsleder

Pernille Elvej

Sceneformand

Anders Sørensen

Lys- og lydafvikling

Mathias Hersland

Sune Blach Granberg

Frisør

Elsebeth Simonsen

Lars Ditlev

Helle Denhardt

Suffli

Yvonne Senderovitz

Skræddersal

Elsebeth Tanghøje

Conni Idskov Jensen

Vivi Ørtoft Andreasen

Maria Kirkskov

Malersal

Karsten Legård

Rikke Wilkenschildt

Rekvisitørassistent

Lisa Dissing Hansen

Snedkersal

Bent Jakobsen

Teaterteknisk elev

Mia Zander Olesen

Påklæder

Jane Andersen,

Peter Bonnén

Produktionsleder

Torben Omann Sørensen

Produktionschef

Troels Dahl

Tryk

Basis Tryk

Foto

Lars Horn

Dramaturg

Kjersti Hustvedt

Jens Christian Lauenstein

Led

PR og marketing

Casper Lyngholm Thomsen

Helle Vagner

Thomas Villefrance

Teaterdirektør

Hans Henriksen

Varighed

**1 time og 15 min. Der er
ikke pause i forestillingen.**

Tak til

**Dansk Nutidsmuseum,
Aars**

Det Grønne Museum

Dansk Farmacihistorisk

Samling

Thise Mejeri

GRATIS INTRODUKTIONER:

ONS 01.03.2017

TIRS 07.03.2017

FIRSERLEVN

Af Jens Christian Lauenstein Led

Hvis man som aftenens dramatikere og jeg selv er født i de tidlige 1970'ere, er det en chokerende oplevelse, første gang man møder et voksent menneske, der helt uden at blinke fortæller, at det er født i fx 1997. Og at dette menneske intet kender til hverken kartoffelkuren, Challenger-katastrofen eller Preben Elkjær. Der er endda nogen af dem, der heller ikke ved, hvad Berlinmuren var. Det burde ikke være muligt, kan man tænke, men selvfølgelig er det det, når tidens ubønhørlige gang forvandler de årtier, man selv har gennemlevet, været barn, ung og voksen i, fra velkendt næsten-tid til historiske epoker, som de yngre generationer kun kender af omtale. Det forvirrende er utvivlsomt, at forvandlingen sætter ind allerede før man selv er blevet historie.

I Markmanns delvis selvbiografiske drama er handlingen henlagt til 1986, og så har vi straks balladen. Kan man forudsætte den tid bekendt for et publikum i 2017? Og hvad fortæller historiske fakta om, hvordan det i det hele taget var at leve i de her 80'ere? Det er min oplevelse, at *Drengen, der ville være vægtløs* på alle leder og kanter er en historie fra 1986, og pladsen her tillader kun et par nedslag og forklaringer. For dem, der ikke måtte kende til, og for dem, der ikke lige helt

kan huske hvordan firserne var. Kartoffelkuren var ikke (som sådan) en diæt, men en pakke af lovændringer, nemlig en række såkaldt finanspolitiske stramninger, bl.a. afgift på renter af forbrugslån og tvangsindførelse af mixlån ved køb af fast ejendom. Det skulle kort sagt være dyrere at låne og dermed bruge penge. Var vi da sindssyge i 1980'erne? Nej, vi var meget optaget af noget andet, man aldrig hører om mere, nemlig betalingsbalancen og udlandsgælden. Den var helt gal med begge dele, fordi økonomien havde været overophedet, og den borgerlige Schlüterregering strammede ind. Og det kunne mærkes. Der var arbejdsløshed, boligmarkedet var frosset helt til så ingen kunne sælge deres huse, og mange var utrygge ved økonomien – både landets og deres egen. Kartoffelkuren var et af de tidligste eksempler på en dansk udgave af den neolibérale nedskæringspolitik, som aksens Reagan-Thatcher-Kohl indførte netop i 1980'erne og som vi stadig – ja, lever i og med. Challenger var en amerikansk rumfærge, og katastrofen var at den på sin tiende mission sprang i luften kort efter take off. Den første rumfærge hed Columbia, og dens første opsendelse så jeg i 1981, mens jeg forsøgte at bygge min egen udgave af den i Lego. Hvorfor var vi så optagede af rumfart dengang? Måske fordi det var en vigtig brik i den

kolde krig. Reagan (amerikansk skuespiller, som var præsident 1981-89) forestillede sig, at hvis den kolde krig skulle blive varm, ville det bl.a. blive som en slags stjernekrig (Star Wars er også primært fra firserne) Derfor ville han bygge et missilskjold af raketnedskydende satellitter, og derfor var rumfart vigtig. Challenger-katastrofen satte straks den velkendte skræk i os alle: hvad nu hvis sovjet-russerne kommer foran i rumkapløbet? Det var ikke for sjov.

Kold krig og krise var i min erindring meget prægende for firsernes liv. Jeg forestillede mig ofte, hvordan en atomkrig med samt stjernekrig ville tage sig ud, mens jeg også funderede over, hvordan lille Danmark mon nogensinde skulle kunne betale de 300 milliarder kroner, som vi skyldte udlandet, tilbage. Heldigvis var der andre, Markmann og hans alter ego René, der også drømte i firserne. Uanset, hvor tunge skyerne måtte være og hvor hårdt lillebyprovinsen trykker, kan vi nemlig drømme. Om en verden, der er helt, helt anderledes, og det sker jo, at drømme realiseres. Markmann banker ikke længere faldstammer ned. Han skriver om det. Den kolde krig blev aldrig varm. Og betalingsbalancen og udlandsgælden? Ja, de er vel nærmest bare... firserlevn, vi har glemt.



AALBORG TEATER

AALBORGTEATER.DK

JERNBANEGADE 9-11
POSTBOKS 1710
9000 AALBORG

ADMINISTRATION 96 31 60 10

BILLETSERVICE 96 31 60 20

FIND AALBORG TEATER PÅ



HOVEDSPONSORER

BASIS•TRYK
— design og grafisk produktion

 DET
OBELSKE
FAMILIEFOND

eniig

NORDJYSKEMEDIER

 **spar Nord**
FONDEN

 **aalborgportland**
CEMENTIR HOLDING

KERNESPONSORER



 Arbejdernes Landsbank

 **Carlsberg**

clienti.

 MASKINFABRIKKEN
FUGLSANGS EFTF, A/S
Fremstilling af tekniske scenekonstruktioner

Færch & Co.
— BYGGER PÅ TRADITIONER —

TORBEN VEJS FOND
— 60 års jubilæum 2019 —